



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 9. Superbi cuiusdam & luxu diffluentis Clerici miserabilis interitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

ueraret. Andragathius quoq; classis præfectus, qui Gratianum Imp. perfide sustulit, Maximo tyranno, à Theodosio, victo, ex desperatione, in fluuium se præcipitem dedit, malens natare, quàm pendere. Laurentius Laurentianus Florentinus medicus, sanus simul & infans, citra vllum corporis incommodum, citràque euidentem morbi causam, pro haustu minimè medico, in puteum se coniecit, auctore Cælio, & Crinito: qui ait, se auditorem eius aliquando fuisse. Maluit tamen in Lycæum, quàm in puteum sequi: non enim sitiebat. Tali etiã morte se extinxit Petrus Leonius Astrologus excellens; si tamen ea in arte aliquis potest excellere, quæ alijs mentitur, sed neminem magis fallit, quàm scientem; immò pernicioso ignorantia genere, scire se putantem. Nec vetera repetere est opus. Mea ætate, tot memini, desperatione actos, sponte, in fluuios, & puteos cecidisse, ex omni hominum genere, vt pigeat numerũ inire. Nec familiarum aut consanguineorum honor me finit nomina eorum loqui, qui exemplum essent maximè luculentum.

§. IX.

Superbi cuiusdam & luxu diffluentis Clerici miserabilis interitus.

Vnius tamen non possum, vel sine nomine, mentionem omittere, qui, me puero, in ciuitate Imperiali celeberrima, cum & clericus esset, & dignitate Ecclesiastica maximè emineret, tamen absque habitu & tonsura, solebat quotidie, per augustiores vrbis plateas, & ante ædes maximatum, tanquam aliquis Curtius Romanus, Remp. communi exitio liberaturus, magnificè obequitare, & omnium in se oculos pariter & digitos, & linguas conuertere. Sanguis illi e præcipua nobilitate: de cetero plures opes, quàm virtutes; & minor vitæ fama, quàm officij authoritas. Hinc obuio honorè omnes pileis magis, quàm animis, exhibebant, etiam de via cedentes. Transgresso, & iam tergum obuertenti, hæretici quidem palàm exserta lingua, medium vnguem ostendere, atque ciconia illudere amabant; pueri autem, vt gestum triumphantis imitarentur, brachijs vtrinque in latera ridiculè reflexis, & ipsi Thraſonicè ansati incedebant. Equus phaleris, eques inauratis calcaribus superbus, videbantur de gloriâ certare, Asturco poterat ille videri, ita tolutim badizabat, non Catonis, sed Pompei manu defricus. Sed magis e-

ques ipse aspicientium in se oculos rapiebat, quàm caballus. Cæsariem calamistratam contractior galerus premebat magis, quàm tegebat; nec vnquam in medio vertice visus est stare: sed sinistro semper lateri incubens de cincinno pendere putabatur. In galero pluma identidem, ad omnes equi passus, subsultans, quàm sanè petulanter volitabat: quæ, si gemina fuisset, senio eques factus Mercurius poterat credi. Veste tota splendidus, & non rarò, psittaci instar, multicolor, aulæ se profitebatur affeclam; non Ecclesiæ columnam. Officij statum in eius incessu, nemo agnouisset, nisi nomen, quo ipso tumebat, eum prodidisset. Quacunq; ibat, non bonus Christi, sed vnguentorum exoticorum odor auras & plateas muliebriter inficiebat. Nam hoc ipso malè olebat, quòd homo Germanus pastillos Indicos, aut gynæcéum oleret. Deniq; omnia in illo apparebant pulchra, præter faciem, in qua omni cupræ verucæ cutim asperabant, & gemmæ lucebant non admodum pretiosæ. Siquidem vultus illi erat, qui potuisset, more piscium desquamari, scilicet vino ardens; & oculi, sine fletu, stillantes, quales solent esse lambrum:

arum: vt mirarentur omnes, in tam de-
forme caput intrare posse superbam cogi-
tationem. Quanquam cum fastu, etiam
dementia fuit coniuncta, qua putauit ani-
mi foeditatem, corporis ornatu, posse vel
tegi, vel compensari. Hic igitur mundi pu-
pillus, populi stupor, puerorum simul risus
fuit, & hæreticorum, dum viueret; sed illu-
stre documentum vanitatis, dum morere-
tur. Diu ita sese vrbi maximæ ostētauerat.
Sed non respondebant pectoris penetralia
ijs, quæ foris apparuerunt. Oculorum
iudicio, poterat haberi, pro vase volupta-
tibus differto, aut thesauro deliciarum; in-
tus tamē curæ, tumultus, desperatio, & ma-
la extrema coquebantur. Et, videte, vani-
tatum amatores, in quem mundi pompa
finem desinat. Hic tantus inter pocula vi-
ctor, in plateis ouator; iste tam nobilis
Messapus, tamq; insignis equum domitor,
tandem aliquando, ad pristinam consuetu-
dinem, equo gloriose circumuectus, an-
gulum ciuitatis extremum petijt, ibique
ante præcipui viri, amplissimum hortum,
equum foribus alligauit, & pro potestate,
ac more, velut animi gratia, hortum solus
ingressus, remotisque omnibus arbitris,

ocreatus, gladius, chlamydati, in profundissimum puteum desperatissimè se deiecit; atque, ut casus faciem cœlaret, in caput iuit; ibi extinctus, unde breuior esset via ad Acherontem. Vbi utique eum Cerberus, tanquam nouum & peregrinum hospitem, sollenniùs allatrauit; nempe, *Clericum gladium*, & quem Æaco multa peculiaria facinora commendarent, que postea, de submerso, in mensis, circulis, & foro passim cantabantur. Postquam enim equus eius portæ innodatus, totam expectandi patientiam consumpsit; & nunc hinniendo, nunc calcibus terram pulsando, vel herum, vel stabulum pabulumque diu poposcit, & nox redeundi tempus indicauit, quæsitus, per omnem hortum, dominus, nusquam repertus est. Fuit igitur, qui suaderet, in terris non inuentum, indagandum in aquis. Accensa in puteum demittitur lucerna, nec ibi quidquam conspicitur, nisi ocrea calcaribus auro fulgentibus vincta. Hoc vestigium fuit equitis inueniendi. Cùm ocrea pes, cum pede totum cadauer extractum, ense accinctum, chlamyde velatum. Quasi cum cadauere licentia loquendi è puteo prodijisset; ita illicò, quod

quod quisque de illo vitium sciebat, liberè
vbique prodebat, omnes mortem vita,
dignam dicebant. Quippe hunc fuisse, qui
in ganeis sapius, quam in templis sit ver-
satus; in cuius manu assidue poculum, nun-
quam Breuiarium sit visum; è cuius ore ni-
hil nisi vomitus; &, quod foedius est, nisi
Veneres & meretrices prodierint; à quo
parentes filias, mariti vxores abscondere,
atque custodire debuerint: deniq;, qui tot
flagitia fecerit, & nunquam conspectus sit
ea sacerdoti confiteri; quæ tamen, in vino,
jactare, &, tanquam rem bene gestam, glo-
riante prædicare non veritus sit: homo
indoctus, superbia inflatus, & omnis com-
monitionis impatiens. Nimirum hæc Dei
esse iudicia, aiebāt, vt, qui toti ciuitati fue-
rit scandalum, idem etiam toti ciuitati fie-
ret exemplum; atque ab huius exitio sa-
pere discerent, qui, si ab Ecclesia, pecunias,
& pingues census accipiant; si omnibus se
anteferant; si fulgeant in tunicis, si sint
in poculis fortes, nomini se suo, officioque
satisfacere arbitrantur; plusque sibi licere
existimant, quàm qui vel in aulis profanis-
simorum Principū, aut in castris audacissi-
morum militum vitam agitant, sine lege,

Q 5 sine

350 Cap. IX. *Aquis in pœnam uti Deum,*
sine mente. Deniq; aquis, dicebant, meritò
diluendum fuisse guttur, per quod priùs
tot vini dolia fluxissent. Tali lesso exequiæ
fuerunt illius cohonestatæ, qui mendosif-
simis moribus infamis lethi coronidem ad-
jecit. Ita qui omnia sacra rident, in interitu
& ipsi ridentur: ut ne tum quidem etiam,
cum flere deberent, sine risu sint, sed alieno.

§. X.

Extrema desperantium dementia cauenda.

Hi sunt, qui, ut desperatè viuunt, ita
& desperatè moriuntur. Nempe quia eun-
dem mortis magistrum admittunt, quem
vitæ habuerunt. Utinam Chrysofomum
audirent, cuius hæc sunt: *Aduersus despe-*
rantes ait Dominus: An non surget, qui ce-
cidit? an qui auertit, non conuertetur? Et
rursus: Nolo mortem peccatoris, sed ut con-
uertatur, & uiuat. Et: Hodie si vocem eius
audieritis, &c. Et quòd letitia sit in calis, cum
peccator pœnitentiam agit. Multaq; huius-
modi & documenta, & exempla in Scriptura
inueniuntur. Ne autem religionis nomine per-
damur, illud Pauli dicendum iterum atque
tenendum est: Ne nimio dolore, inquit, absor-
beamur. Diaboli enim artificio, dolor pro
peccatis debitus, fit dolor nimius & immo-
deratus,

S. Chry-
sost. hom.
37. in
Matth.